

Αθήνα, Κυριακή 20 Νοεμβρίου 2011

Σωματείο Υποστήριξης Διεμφυλικών

<http://www.transgender-association.gr/>
transgender.support.association@gmail.com

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΔΙΕΜΦΥΛΙΚΩΝ.

* ΜΑΡΙΝΑ ΓΑΛΑΝΟΥ – ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Σ.Υ.Δ / ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ.

Αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι,

Σας καλωσορίζω στην δεύτερη ημέρα εκδηλώσεων που είναι αφιερωμένες στη Παγκόσμια Ημέρα Μνήμης Διεμφυλικών, και σας ευχαριστώ όλες και όλους που βρίσκεστε κοντά μας.

Όπως ανεφέρθη σε πολλές από τις ομιλίες που έγιναν κατά τη χθεσινή ημέρα, η Ημέρα Μνήμης Διεμφυλικών, που τιμάται σε πολλές πόλεις σε όλο τον κόσμο, είναι μία ημέρα αφιερωμένη στην μνήμη όσων τρανς ατόμων, έχουν υπάρξει θύματα δολοφονιών, απροκάλυπτης και μισαλλόδοξης βίας, όσων τρανς ατόμων, κόπηκε απότομα το νήμα της ζωής τους λόγω του τρανσφυλοφοβικού μίσους.

Παράλληλα όμως, είναι μία ευκαιρία για όλους μας, να θέσουμε επί τάπητος, με σαφή τρόπο τα θέματα που αφορούν την τρανς κοινότητα, την περιθωριοποίηση που υφίστανται τα τρανς άτομα, τις διακρίσεις λόγω ταυτότητας φύλου, τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Με αυτή την ευκαιρία, επιτρέψτε μου να επικεντρώσω στα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα τρανς άτομα στη χώρα μας, στις διεκδικήσεις τις τρανς κοινότητας στην Ελλάδα, στις δράσεις του Σωματείου Υποστήριξης Διεμφυλικών, αλλά και στο πλάνο μας για το μέλλον με στόχο την απόλυτη απάλειψη των διακρίσεων για λόγους ταυτότητας φύλου.

Πέρσι, τέτοια ημέρα, στην πρώτη Ημέρα Μνήμης που είχε διοργανωθεί από το Σ.Υ.Δ., εννιά μήνες μετά την ίδρυση του Σωματείου μας, είχαμε καταθέσει προς την επίσημη πολιτεία, Ψήφισμα δώδεκα συγκεκριμένων σημείων / αιτημάτων / διεκδικήσεων, που άλλωστε στην πραγματικότητα ήταν η απεικόνιση της ατζέντας μας. Είναι μία ευκαιρία λοιπόν να δούμε συγκεκριμένα, εν περιλήψει, πού βρισκόμαστε, και τι μπορεί να γίνει, ποιές είναι οι κατευθύνσεις που πρέπει να ακολουθήσουμε.

1. Ξεκινώ από το δεύτερο σημείο, που αφορούσε την επέκταση του νόμου 3304/2005, του νόμου κατά των διακρίσεων στον χώρο της εργασίας και της παροχής υπηρεσιών

και αγαθών, ο οποίος απαγορεύει τις διακρίσεις για λόγους (ανάμεσα σε άλλους) σεξουαλικού προσανατολισμού, όχι όμως για λόγους ταυτότητας φύλου.

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι ο νόμος 3304/2005 παραμένει ως έχει. Συνεπώς το αίτημα παραμένει. Υπήρξαν όμως δύο εξελίξεις:

α) Τον Δεκέμβριο του 2010, ψηφίστηκε ο νόμος 3896/2010, με ΦΕΚ 207^Α, για την ίση μεταχείριση και ίσων ευκαιριών στην απασχόληση για λόγους φύλου. Στον νόμο αυτό δεν γίνεται καμμία αναφορά στην ταυτότητα κοινωνικού φύλου. Γίνεται όμως αναφορά στο Άρθρο 2 του νόμου –και αυτό είναι αναμφίβολα μία θετική εξέλιξη– ότι διάκριση συνιστά «οποιαδήποτε λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση προσώπου που συνδέεται με αλλαγή φύλου», και αυτή είναι η μοναδική αναφορά στο νόμο. Δεν γίνεται όμως καμμία σαφής αναφορά στην ταυτότητα κοινωνικού φύλου, όπως ακριβώς σημειώνει ο Επίτροπος για τα Δικαιώματα του ανθρώπου κύριος Χάμμαρμπεργκ, αλλά και πολλοί διεθνείς οργανισμοί.

Προς την κατεύθυνση αυτή παρενέβη το Σ.Υ.Δ., κατάρτισε υπόμνημα/έκθεση 11 σελίδων προς το Υπουργείο Εργασίας, όπου γίνονται σαφείς προτάσεις για παρεμβάσεις στον νόμο. Επιπλέον σε συνεργασία με την βουλευτή του Συριζα, κυρία Διώτη, κατατέθηκε ερώτηση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο όπου ζητήθηκε από την Υπουργό να πάρει θέση στο αίτημα για σαφή αναφορά της ταυτότητας φύλου. Η απάντηση που δόθηκε, ήταν μία γενική έκθεση ιδεών η οποία δεν δίνει καμμία απάντηση.

β) Τον Δεκέμβριο του 2010, σύμφωνα με την απόφαση 7646/2010, το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών στην εξέταση της αίτησης αναγνώρισης του Σωματείου Υποστήριξης Διεμφυλικών, αναγνωρίζεται η εφαρμογή του Άρθρου 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), το οποίο αναφέρεται στην απαγόρευση των διακρίσεων. Ας σημειώσουμε ότι το Άρθρο 14 της ΕΣΔΑ, απαγορεύει τις διακρίσεις για λόγους «όπως το φύλο, η φυλή, το χρώμα, η γλώσσα, η θρησκεία, η πολιτική ή άλλη πεποίθηση, η εθνική ή κοινωνική καταγωγή, η σχέση με εθνική μειονότητα, η ιδιοκτησία, η γέννηση ή άλλη κατάσταση», δεν υπάρχει δηλαδή ρητή αναφορά στην ταυτότητα κοινωνικού φύλου. Η αναφορά αυτή στην απόφαση αποτελεί μία πρώτη καλή εξέλιξη για την εφαρμογή της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας κατά των διακρίσεων και για τα διεμφυλικά άτομα, σε πλήρη αντιστοιχία και με την επίσης πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ΕΔΑΔ), στην υπόθεση P.V. κατά Ισπανίας, όπου αναγνωρίστηκε από το ΕΔΑΔ ότι η ταυτότητα κοινωνικού φύλου, θεωρείται έδαφος που απαγορεύονται οι διακρίσεις στο Άρθρο 14 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Η απόφαση λοιπόν αυτή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, αποτελεί μία πρώτη καλή εξέλιξη, ένα όπλο για τη συνέχεια του αγώνα μας κατά των διακρίσεων.

2. Στο επόμενο σημείο, το τρίτο, γινόταν αναφορά στην επέκταση του αντιρατσιστικού νόμου (927/1979) ώστε να καλύπτεται και η ταυτότητα κοινωνικού φύλου από την ρητορική μίσους. Λίγους μήνες αργότερα, κατατέθηκε από το Υπουργείο Δικαιοσύνης προς διαβούλευση σχέδιο νόμου, που αναθεωρεί τον 927, και προσθέτει τον σεξουαλικό προσανατολισμό, δεν γίνεται όμως αναφορά στην ταυτότητα κοινωνικού φύλου.

Σε αυτή την κατεύθυνση, το Σ.Υ.Δ., έκανε υπόμνημα/έκθεση 8 σελίδων προς το αρμόδιο Υπουργείο, όπου επισημαίνονται τρία κυρίως σημεία που το σχέδιο νόμου πρέπει να αναθεωρηθεί. Πρώτα επισημάνθηκε η αοριστία του όρου «εχθροπάθεια» αντί του σαφούς «ρητορική μίσους», όπως αναφέρεται σε όλα τα διεθνή κείμενα και οδηγίες, δεύτερον το γεγονός ότι παρ' ότι προστίθεται ο σεξουαλικός

προσανατολισμός, δεν αναφέρεται η ταυτότητα κοινωνικού φύλου, και τρίτον, το γεγονός ότι δεν επιτρέπεται στα νομικά πρόσωπα που δεν έχουν καθεστώς αναγνώρισης από τα Ηνωμένα Έθνη (ESOCOC), να έχουν παράσταση πολιτικής αγωγής. Ζητήθηκε δε, συνάντηση με τα αρμόδια όργανα του Υπουργείου. Πράγματι, έγινε συνάντηση του Προεδρείου του Σ.Υ.Δ., με τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, κύριο Ιωαννίδη, όπου του εξετέθησαν αναλυτικά όλα τα σημεία που το Σ.Υ.Δ. προτείνει αναθεώρηση του σχεδίου νόμου. Επιπλέον κατατέθηκε από την κυρία Ηρώ Διώτη ερώτηση στο Ελληνικό Κοινοβούλιο όπου ζητείται η πρόσθεση της ταυτότητας κοινωνικού φύλου. Στην απάντηση του τότε Υπουργού Δικαιοσύνης, κυρίου Καστανίδη, αναφέρεται στην καταληκτική παράγραφο: «Ενόψει των όσων εκτέθηκαν ανωτέρω θεωρούμε ότι υπό το κριτήριο του γενετήσιου προσανατολισμού τυγχάνουν προστασίας και οι ομάδες ή τα πρόσωπα που υφίστανται διακρίσεις για λόγους ταυτότητας φύλου», πλην όμως η ρητή αναφορά στις διακρίσεις για λόγους ταυτότητας φύλου και μόνο μπορεί να εξασφαλίσει την προστασία των διεμφυλικών άτομων από τις διακρίσεις όπως έχει τονίσει ο Επίτροπος για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του Συμβουλίου Thomas Hammarmberg, στην έκθεσή του «Ανθρώπινα Δικαιώματα και Ταυτότητα Φύλου».

Λίγους μήνες αργότερα, η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (Ε.Ε.Δ.Α.), πήρε θέση επί του σχεδίου νόμου, αναγνωρίζοντας, έστω και με το δειλό «ενδεχομένως», ότι η ταυτότητα κοινωνικού φύλου πρέπει να προστεθεί στο εν λόγω νομοσχέδιο.

3. Προχωρούμε στο επόμενο σημείο που αφορά την νομοθετική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου, και, δυνατότητα αλλαγής των εγγράφων στα φυλομεταβατικά άτομα.

Στη συνάντηση που έγινε με τον Γ.Γ. του Υπουργείου Δικαιοσύνης, κύριο Ιωαννίδη με αφορμή τον αντιρατσιστικό νόμο, του εκθέσαμε αναλυτικά και με σαφήνεια το αίτημά μας αυτό. Τον ενημερώσαμε για τις νομοθεσίες που ισχύουν στην Ε.Ε. για το θέμα αυτό, ιδιαίτερα τον Ισπανικό και τον Βρετανικό νόμο, που επιτρέπουν την αλλαγή των εγγράφων για τα φυλομεταβατικά άτομα, και ο Γ.Γ. έδειξε ενδιαφέρον και μας απάντησε ότι το Υπουργείο είναι διατεθειμένο να επεξεργαστεί μία τέτοια πρόταση. Προς το παρόν βέβαια δεν έχει υπάρξει καμμία τέτοια εξέλιξη. Επιπλέον επιφυλασσόμαστε επ' αυτού για κατάθεση δικαστικού αιτήματος για αλλαγή εγγράφων από μέλη του Σωματίου μας.

4. Στο επόμενο σημείο του περσινού Ψηφίσματος, είχαμε την αναθεώρηση της νομοθεσίας περί πορνείας από πλημμέλημα σε πταίσμα, ώστε να απεμπλακεί το δικαστικό σύστημα από την διαδικασία του αυτόφωρου που λειτουργεί πολλές φορές ως διαδικασία εξευτελισμού της προσωπικότητας των διαφυλικών γυναικών που εξασκούν καταναγκαστική πορνεία, λόγω κοινωνικού αποκλεισμού. Κατάργηση επίσης, του Άρθρου 347 ΠΚ του Ποινικού Κώδικα που ομιλεί περί «παρά φύσιν ασέλγειας αρρένων».

Η νομοθεσία αυτή, επιτέλους, μετά από πολλά χρόνια άλλαξε, και πράγματι μετατράπηκε από πλημμέλημα σε πταίσμα, όμως το Άρθρο 347ΠΚ, παραμένει, και αυτό είναι ένα θέμα που πρέπει σε συνεργασία και με τις υπόλοιπες λοαδ οργανώσεις να το κινήσουμε από κοινού.

5. Στο επόμενο σημείο, αναφερόταν στην ενημέρωση/εκπαίδευση των σωμάτων ασφαλείας σε θέματα διαφορετικότητας και ειδικότερα σε θέματα ταυτότητας φύλου.

Δεν υπήρξε κάποια ιδιαίτερη εξέλιξη στο θέμα αυτό, όμως δημοσιεύτηκε λίγους μήνες μετά, οδηγία του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, προς τα Σώματα Ασφαλείας, που συνιστά την προσοχή τους προς ευπαθείς και περιθωριοποιημένες ομάδες, όπως πχ τους μετανάστες, και περιλαμβάνει και τα τρανσεξουαλικά άτομα. Αυτό πέρα από κάθε αμφιβολία είναι μία θετική εξέλιξη, όμως πέραν αυτού είναι απαραίτητη και παραμένει ως σημαντικό αίτημα, η εκπαίδευση (και το τονίζω αυτό) σε θέματα διαφορετικότητας και ιδιαίτερα σε θέματα ταυτότητας κοινωνικού φύλου.

6. Στο επόμενο σημείο, το 7^ο, αναφερόταν στη δυνατότητα κάλυψης μέσω των ασφαλιστικών ταμείων της διαδικασίας φυλομετάβασης σε δημόσια νοσοκομεία. Παροχή ψυχολογικής υποστήριξης και ιατροφαρμακευτικής κάλυψης και στο 8^ο (επιτρέψτε μου να τα συμπυκνώσω ως συναφή), δημιουργία μέσω του Εθνικού Συστήματος Υγείας ασφαλή οδηγού για τα άτομα που επιθυμούν να μουν στην διαδικασία φυλομετάβασης, που θα περιέχει τις κλινικές-νοσοκομεία με ειδικούς γιατρούς.

Εδώ, δεν έχει γίνει απολύτως τίποτε και το θέμα είναι ιδιαίτερα σημαντικό διότι πολύ συχνά έρχονται σε επαφή μαζί μας τρανς γυναίκες και άντρες που ζητούν πληροφόρηση, οδηγίες, και διαδικασίες για τον επαναπροσδιορισμό του φύλου τους. Στο παρελθόν, αν δεν κάνω λάθος το 2008, είχε υπάρξει μία ανεπαρκής εξέλιξη, όταν το ΙΚΑ κάλυψε την επέμβαση επαναπροσδιορισμού φύλου μίας τρανς γυναίκας, όμως αυτό συνέβη μόνο με το ΙΚΑ, τα υπόλοιπα ασφαλιστικά ταμεία δεν καλύπτουν τίποτα. Είχε υπάρξει μάλιστα καταγγελία ενός τρανς άντρα που το ασφαλιστικό ταμείο του ήταν ο ΟΑΕΕ (των ελεύθερων επαγγελματιών) και υπήρχε άρνηση κάλυψης των εξόδων.

Εδώ πρέπει να υπάρξει κινητοποίηση από μέρους μας, ζητώντας συγκεκριμένες και σαφείς απαντήσεις, λύσεις.

7. Στο 9^ο σημείο, αναφερόταν, στη δημιουργία προγράμματος του Υπουργείου Παιδείας κατά των διακρίσεων, στην κατεύθυνση της εμπέδωσης ενός τοίχους κατά των διακρίσεων για τους εκπαιδευτικούς, γονείς, μαθητές, σπουδαστές, φοιτητές και την καλλιέργεια ενός κλίματος κατά της ομοφυλοφοβίας και της τρανσφυλοφοβίας στα εκπαιδευτικά ιδρύματα όλων των βαθμίδων.

Και εδώ δεν έχει υπάρξει καμμία εξέλιξη. Χαίρομαι όμως που βρίσκεται ανάμεσά μας, και ήταν ομιλητής κατά τη χθεσινή ημέρα, ο Πέτρος Σαπουντζάκης, εκπρόσωπος της Ομάδας κατά της Ομοφοβίας στην εκπαίδευση. Θα πρέπει να εργαστούμε από κοινού στην κατεύθυνση αυτή και είναι σημαντική η πρωτοβουλία τους.

Δεν ξεχνούμε ότι πριν από χρόνια, είχε υπάρξει καταγγελία δύο τρανς γυναικών που είχαν κάνει αίτηση εγγραφής σε νυκτερινό σχολείο για να συνεχίσουν τις σπουδές τους, και τους αρνήθηκαν και μετά από παρέμβαση της τότε τρανς συλλογικότητας του ΣΑΤΤΕ, λύθηκε το θέμα. Όμως οι προκαταλήψεις στον χώρο της εκπαίδευσης παραμένουν εδώ, και έχουμε να κάνουμε πολλά γι' αυτό.

8. Στο 10^ο σημείο αναφερόταν στην δυνατότητα παροχής ειδικών προγραμμάτων μέσω του ΟΑΕΔ, για την εκπαίδευση, ενημέρωση και απασχόληση των διαφυλικών ατόμων, στην κατεύθυνση ήδη υπαρχόντων προγραμμάτων για την εκπαίδευση και απασχόληση άλλων ευαίσθητων μειονοτικών ομάδων.

Σε αυτή την κατεύθυνση δεν έχει υπάρξει κάποιο βήμα, όμως έχουν υπάρξει ενέργειες από το Σ.Υ.Δ., προς φορείς που θα μπορούσαν να βοηθήσουν σε αυτό. Υπήρξαν επαφές με τον Δήμο Αθηναίων, με ιδιωτικούς και άλλους φορείς, και επιφυλασσόμαστε γι' αυτό.

9. Στο 11^ο και στο 12^ο σημείο του Ψηφίσματος, αναφερόταν το αίτημα για την αναγνώριση της Παγκόσμιας Ημέρας Μνήμης κατά της Ομοφυλοφοβίας και της Τρανσφυλοφοβίας (17^η Μαΐου) και της Ημέρας Μνήμης Διεμφυλικών (20^η Νοεμβρίου) από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, και την ανάληψη πρωτοβουλιών εκ μέρους τους.

Είναι περιττό να πούμε ότι δεν έχουν αναγνωριστεί αυτές οι δύο ημέρες, το κυριότερο όμως, είναι ότι το Ελληνικό Κοινοβούλιο κωφεύει και καμμία ανταπόκριση και πρωτοβουλία δεν έχει υπάρξει για την καταπολέμηση της ομοφυλοφοβίας και της τρανσφυλοφοβίας. Τουναντίον, αν δει κατά καιρούς κανείς δηλώσεις εκπροσώπων κομμάτων, κάθε άλλο παρά σεβασμό δείχνουν προς τα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων, αμφί και διαφυλικών γυναικών και αντρών.

10. Άφησα τελευταίο, και όχι τυχαία, το πρώτο σημείο, την επέκταση του ποινικού μέρους του νόμου 3719/2008, στο σκέλος που αφορά τα εγκλήματα και τις επιθέσεις μίσους, ώστε να καλύπτει και την ταυτότητα φύλου (ο παρών νόμος καλύπτει μόνο τον σεξουαλικό προσανατολισμό, όχι όμως την ταυτότητα φύλου). Και το άφησα τελευταίο, διότι είναι αυτό που είναι το πλέον συναφές με την Ημέρα Μνήμης Διεμφυλικών, με την αφορμή της οποίας βρισκόμαστε εδώ σήμερα.

Το θέμα αυτό, ήταν ανάμεσα σ' αυτά που τέθηκαν κατά τη συνάντησή μας με τον Γ.Γ. του Υπουργείου Δικαιοσύνης, κύριο Ιωαννίδη, και η απάντηση ήταν ότι δεν είναι απαραίτητη η συγκεκριμένη αναφορά στην ταυτότητα φύλου, αφού καλύπτεται ο σεξουαλικός προσανατολισμός. Αντίληψη, σαφώς λανθασμένη, αφού είναι εντελώς διαφορετικά θέματα, ο σεξουαλικός προσανατολισμός και η ταυτότητα κοινωνικού φύλου. Είναι δε επανειλημμένες, συνεχείς και αδιάλειπτες οι παρεμβάσεις του Επιτρόπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, κυρίου Χάμμαρμπεργκ, και άλλων φορέων που αναφέρουν ότι είναι απαραίτητη η σαφής αναφορά στην ταυτότητα κοινωνικού φύλου.

Προσθέτω ακόμη σε όλα αυτά, και χαίρομαι που έχουμε ανάμεσά μας ως ομιλήτρια την κυρία Julia Ehart, εκτελεστική διευθύντρια της Ευρωπαϊκής Οργάνωσης για τα τρανς δικαιώματα Transgender Europe, την ανάγκη αποϊατρικοποίησης της ταυτότητας κοινωνικού φύλου, και της διαγραφής της ταυτότητας φύλου από τον κατάλογο των ψυχικών διαταραχών, εν όψει της αναθεώρησής του το 2010. Θα μας μιλήσει γι' αυτό (ανάμεσα στ' άλλα από την Ευρωπαϊκή εμπειρία) η κυρία Ehart, καθώς είναι ένα θέμα που ελάχιστα έχουμε ασχοληθεί εδώ στην Ελλάδα και είναι απαραίτητο να κινηθούμε και προς αυτή την κατεύθυνση, σε κοινή γραμμή με όλες τις τρανς οργανώσεις σε όλο τον κόσμο.

Καταλήγω, λέγοντας, ότι είναι αναγκαία η περαιτέρω δραστηριοποίησή μας σε όλα τα θέματα που προαναφέρθηκαν, ιδιαίτερα σ' αυτά που δώσαμε λιγότερη βαρύτητα στο προηγούμενο χρονικό διάστημα. Είναι δε ανάμεσα στα σχέδιά μας μέχρι την επόμενη Άνοιξη, να έχουμε σχηματοποιήσει ένα πλήρες πρότζεκτ αναφοράς για τα τρανς δικαιώματα στην Ελλάδα, το οποίο να είναι διαθέσιμο στα Ελληνικά, αλλά και στ' Αγγλικά στο πλαίσιο συνεργασίας με άλλες οργανώσεις και οργανισμούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ήδη έχει ξεκινήσει αυτή η προσπάθεια και ελπίζουμε έως τις 17 Μαΐου, που είναι η Παγκόσμια Ημέρα κατά της Ομοφυλοφοβίας και της Τρανσφυλοφοβίας, να έχει ολοκληρωθεί.

Αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι,

Σας ζητώ συγγνώμη αν σας κούρασα με την εκτενή αναφορά στις πολιτικές και νομοθετικές διεκδικήσεις όπως έχουν διατυπωθεί στην ατζέντα μας, είναι όμως απαραίτητη η σαφής διατύπωση εκ μέρους μας και είναι απαραίτητη η ανάληψη όλων των δυνατών πρωτοβουλιών, από όλη την ομοφυλοφιλική, λεσβιακή, αμφί και τρανς κοινότητα προς την κατεύθυνση της άρσης των αποκλεισμών που αντιμετωπίζει η τρανς κοινότητα.

Πέραν όμως των νομοθετικών πρωτοβουλιών που πρέπει να αναληφθούν, δεν πρέπει να μείνουμε μόνο σ' αυτές. Η παρουσία και οι παρεμβάσεις μας είναι απαραίτητες σε κάθε δυνατό επίπεδο της κοινωνικής ζωής. Στο επίπεδο της ενημέρωσης της κοινωνίας, στο σπάσιμο του τείχους σιωπής.

Δεν πάνε λίγοι μήνες που χάσαμε από κοντά μας, μία φίλη μας τρανς γυναίκα, την Αλίκη, που εντελώς άπορη, δίχως κανέναν κοντά της να την υποστηρίξει, χωρίς να έχει κανέναν να της κρατήσει το χέρι, βρέθηκε τις τελευταίες στιγμές της ζωής της στο νοσοκομείο. Μετά από δική μας κινητοποίηση, βρέθηκαν κοντά της εθελοντές που την στήριξαν, και τους οφείλουμε ένα πολύ μεγάλο ευχαριστώ από καρδιάς. Όμως, δεν μπορεί να φύγει από τη μνήμη μας, όταν κάποια στιγμή που δεν ήταν κάποιος από εμάς κοντά της και ζήτησε ένα ποτήρι νερό, όλοι την αγνόησαν, την περιφρόνησαν. Μία ακραία περιφρόνηση προς την αξία «άνθρωπος».

Δεν πάει αρκετός καιρός που μία ακόμη φίλη μας, που νοσηλευόταν, χρειάστηκε να παρέμβουμε προς κοινωνικούς λειτουργούς και την διεύθυνση του νοσοκομείου, διότι η νοσηλεία της υπήρξε από κάποιες νοσηλεύτριες ανεπαρκής. Χρειάστηκαν επίμονες διαμαρτυρίες μας για να έχει μία αξιοπρεπή νοσηλεία.

Και πέραν των συγκεκριμένων που σας αναφέρω, και θα μπορούσα να σας αναφέρω περισσότερα, η οικονομική κρίση που βιώνουμε έρχεται ως ένα ακόμη βάρος στη ήδη περιθωριοποιημένη τρανς κοινότητα. Είναι συνεχή τα μηνύματα που λαμβάνουμε τρανς ατόμων που βρίσκονται στα όρια (μην πω ότι τα έχουν ξεπεράσει) της επιβίωσης. Οι ήδη υπάρχοντες αποκλεισμοί, γίνονται τώρα βρόγχος στο λαιμό τρανς ατόμων που βρίσκονται, κάποια, σε πλήρη αδυναμία. Το Σωματείο μας, κάνει ότι είναι ανθρωπίνως δυνατό προς αυτή την κατεύθυνση, έχοντας δημιουργήσει το Ταμείο Αλληλεγγύης, όμως τα προβλήματα είναι τόσο πολλά που δεν είναι δυνατόν να καλύψει το πρόβλημα σε όλες του τις διαστάσεις.

Αναφέρθηκε και χτες το μέλος μας Κρίστι Ταπαντζή στην ομιλία της στην αλληλεγγύη που είναι απαραίτητο να επιδειχθεί, ιδιαίτερα σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή που βιώνουμε όλοι μας. Η αλληλεγγύη αγαπητές φίλες και φίλοι, περισσότερο παρά ποτέ, είναι επιτακτική ανάγκη, γιατί πέρα απ' όσα διεκδικούμε από την Πολιτεία, που είναι φανερά ανεπαρκής, είναι ανάγκη να προστατέψουμε την αξιοπρέπειά μας, την έννοια «άνθρωπος».

Δεν μπορούμε να μιλάμε για ανθρώπινα δικαιώματα και να χάνουμε από το πεδίο μας τα πλέον στοιχειώδη. Και δεν μπορούν να μιλάνε κάποια μέλη της γκέι κοινότητας για ανθρώπινα δικαιώματα, και κάποιες ιστοσελίδες ενημέρωσης της κοινότητάς μας να μην αναφέρουν καν την σημερινή ημέρα, επιτρέψτε μου, δεν το αναφέρω για να βάλω διαχωρισμούς, αλλά δεν μπορώ να σιωπήσω. Η αλληλεγγύη, δεν μπορεί να είναι μόνο λόγια, πρέπει να αποδεικνύεται και με πράξεις.

Δεν μπορεί ένας θεσμικός παράγοντας της κοινωνικής ζωής όπως ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, να εφευρίσκει προσκόμματα και στην ουσία να απαξιώσει να συναντηθεί με εκπροσώπους της τρανς κοινότητας και σε αίτημα του Σ.Υ.Δ. για νομική αρωγή μας, να απαντά ότι θα ήταν «διακριτή μεταχείριση η αρωγή προς τα τρανς άτομα». Τούτο είναι απόλυτα καταδικαστέο και διαμηνύουμε ότι εμείς θα επιμείνουμε, τόσο προς τον Δ.Σ.Α., όσο και προς άλλους συλλόγους νομικών.

Αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι,

Σε καιρούς κρίσης που όλοι βιώνουμε, είναι απαραίτητο, πάνω απ' όλα να διαφυλάξουμε την έννοια «άνθρωπος», όχι με τρόπο συναισθηματικό, αλλά προτάσσοντας την λογική: ανθρώπινα δικαιώματα, δεν υπάρχουν, αν χάσουμε τις αξίες μας, αυτές που έχουν διατυπωθεί από την ανθρωπότητα στην Παγκόσμια Διακήρυξη για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου στα κείμενα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου από το Συμβούλιο της Ευρώπης του οποίου η χώρα μας είναι μέλος, και όλων των διεθνών οργανισμών. Βλέπουμε συχνά-πυκνά κάποιοι να θέτουν τις αμφιβολίες τους γιατί η Ελλάδα δεν τηρεί άλλες της υποχρεώσεις (πχ οικονομικές-δημοσιονομικές) σε σχέση με την Ευρωπαϊκή της πορεία, σπανίως έως ποτέ όμως, δε βλέπουμε να επισημαίνεται ότι η Ελλάδα δεν ευθυγραμμίζεται με τις δεσμεύσεις της σε σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα των πολιτών της στο κοινό Ευρωπαϊκό περιβάλλον.

«Όσοι λησμονούν το παρελθόν, είναι καταδικασμένοι να το επαναλάβουν» (George Santanaya), διαβάζουμε στην ιστοσελίδα της Παγκόσμιας Ημέρας Μνήμης Διεμφυλικών, παραθέτοντάς μας τα ονόματα των τρανς ατόμων που έχασαν με έναν παράλογο και απάνθρωπο τρόπο τη ζωή τους.

Ας κρατήσουμε λοιπόν τη μνήμη, και ας οπλιστούμε με τη θέληση και την κατηγορηματική θέση ότι θα εργαστούμε με συστηματικό τρόπο, ώστε τα τρανς δικαιώματα, να γίνουν πραγματικά και απτά, ώστε οι σελίδες της Ημέρας Μνήμης στο μέλλον να είναι λευκές, ώστε να καταργηθούν οι διακρίσεις για λόγους ταυτότητας και έκφρασης φύλου, ώστε να αρθούν οι αποκλεισμοί που αντιμετωπίζουν τα τρανς άτομα, ώστε οι τρανς γυναίκες να ζουν μία ζωή αξιοπρεπή στο φως της ημέρας, και οι τρανς άντρες να σπάσουν το τείχος της σιωπής και της προκατάληψης.

Σας ευχαριστούμε όλες και όλους που μας κάνετε την τιμή να βρίσκετε χθες και σήμερα κοντά μας, καθώς και όλες και όλους τους ομιλητές και ομιλήτριες που ενώνουν τις φωνές τους μαζί μας.

Ευχαριστώ!.

Μαρίνα Γαλανού.

Πρόεδρος του Σωματείου Υποστήριξης Διεμφυλικών (Σ.Υ.Δ.)

<http://www.transgender-association.gr/>
transgender.support.association@gmail.com